

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ioannes Conf. 10. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

phani vultu feliciter THEOPHILVM Angelus bonus fallens ad mundi contemptum illis verbis pellexit: *Tolle crucem tuam, & sequere me.* Et hodie ad eundem invitare hominem homini non licebit non licebit Angelum æmulari? Tam non ignavus THEOPHILVS, etiam inconsultis parentibus, ad Stephanum, inde ad monachos abiit. Atqui nostro avo (ô tempora!) facinus est culeo dignum, parentes tam piæ fallere, & facere quod laudata toties olim antiquitas, quod ipse puer CHRISTVS fecit. Huc itaque, eia! irerum oculos, hoc in speculo (THEOPHILEO nostro) maculas vestras & filii & parentes corrigite. Cotrexere certè THEOPHILII parentes, & rectius sapere edocti, quo mundum fugienti alas adderent, ipsi cœnobium filio struxerunt; factumque hoc cælum probavit, cum suâ voce filium illuc evocavit. Inde vi extastus, multaque sub sacrarum imaginum hoste Leone passus, sed ad extremum dimissus, nil magis doluit, quàm ereptam sibi, quæ manu jam jam prehenderat, martyrii palmam: quamquam neque hanc illi negasse Superos existimo. Magnam enim longumque oppidò martyrium est, mundo mori. *Ex Menais.*

Reduc ad animum prosperitates temporum, multitudinem hominum, dignitatum pompas, divitiarum abundantiam. Attende hæc omnia, ubi vel quid facta sunt: & ex hoc pensa, quòd nulla sunt. & quia qui ista diligit, somnium vigilans videt. S. Greg. l. 7. Regist.

S. IOANNES CONF. 10. Octobris.

IOANNIS inter literas etiamnum in Academia Oxoniensi agentis animum si inspexisses, complura musarum, sed multò magis virtutum distul-

angelus be-
verbis pel-
e. Et hodie
non licebit
non ignavis
tribus, ad
Atquino-
eo dignum,
iod laudata
CHRISTVS
hoc in spe-
stris & filii
TEOPHI-
quo muni-
obium filio
probaris
de vi extra-
num hoste
s, nil ma-
manu jam
quamquam
mo. Ma-
ryrium est,
orum, mul-
as, diviti-
ia, ubi vol-
nulla sine
ilans videt

ses: ita utrasque pulcherrimo connubio in pecto-
re suo sociavit. Ne verò cum scientiis suis in carne
& sanguine volutaretur, anno ætatis vigesimo
D. Augustini institutum amplexatus est in Brid-
lingtoniensi cœnobio, in quo cum omnibus se
postponeret, omnibus denique præpositus est, fa-
ctumque hoc tam lubentibus aliis, quam uno
ipso invito. Tam modestè tamen imperium usur-
pavit, uti aperta unius è suis convitia non nisi si-
lentio refelleret, monitusque ut læsam auctorida-
tem vindicaret, præstare diceret, iratis flammis
demere quàm addere oleum. Triclinium illi cum
aliis idem, eadem mensa; in mensâ tamen major
abstinentia fuit. Amoris divini æstu tam ardebat,
ut, cum sacrificaret, vestes, quibus hieme alii se
contra frigus armabant, ille tunc poneret, & flam-
mas pectoris loqueretur frequens multusque va-
por è capite palàm assurgens. Ipse corpore præ-
sens ad aram, animo intereà cælum obambulabat,
incendio ita paulatim crescente, ut oculi lacrymis
non jam fluere, sed toti liquefcere viderentur. De-
ique ne dubites IOANNEM in cælum evolasse,
proveris ante mortem hunc virgini è Vestalibus
sui formâ aquilæ visum esse, quæ nubes transcen-
dens illa è schedâ, quam rostro ferebat, verbo lo-
quebatur: *Amor meus IESVS*. Evolare ad cælos
etiam tu cupis? ab hoc amore alas mutuare, non
illo qui humi repit. *Ex Suario.*

10. Octob.
Academii
ses, tem-
tum dixit
ses.

Quid tibi cum carne & sanguine, qui divinam
te gestas imaginem? quid tibi cum mundo &
civitate, qui ad hoc conditus esse probaris, ut cælum
ascendâs, atque cum angelicis spiritibus beatâ
Dei visione fruaris? S. Laur. Justin. de Cont. mun-
di, c. 21.